I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 648/96

af 28. marts 1996

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af cykler med oprindelse i Indonesien, Malaysia og Thailand og om endelig opkrævning af den midlertidige told

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3283/94 af 22. december 1994 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (1), særlig artikel 23,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (2), særlig artikel 12,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

(1) Ved forordning (EF) nr. 2414/95 (3), i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told«, indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af cykler med oprindelse i Indonesien, Malaysia og Thailand.

Ved Rådets forordning (EF) nr. 245/96 (4) forlængedes gyldigheden af denne told med en periode på to måneder, der udløber den 14. april 1996.

(1) EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1251/95 (EFT nr. L 122 af 2. 6. 1995, s. 1).
(2) EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10).
(3) EFT nr. L 248 af 14. 10. 1995, s. 12.
(4) EFT nr. L 32 af 10. 2. 1996, s. 1.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

(2) Umiddelbart efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger blev de interesserede parter underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for vedtagelsen af midlertidige foranstaltninger.

(3) De fleste af de malaysiske og thailandske eksportører havde anmodet om at blive underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der var resultatet af undersøgelsen, før indførelsen af de midlertidige foranstaltninger. De malaysiske eksportører gjorde gældende, at en sådan forudgående underretning var nødvendig for at gøre det muligt for dem at udøve deres grundlæggende ret til at blive hørt. Forordning (EØF) nr. 2423/88, som er den gældende forordning i den foreliggende procedure, i det følgende benævnt »grundforordningen«, afspejler allerede og indfører på antidumpingområdet det generelle retsprincip om høringsret, som fastlagt ved De Europæiske Fællesskabers Domstols retspraksis, og det kræves ikke, at der gives underretning før indførelsen af midlertidige foranstaltninger, men før der træffes endelige foranstaltninger. Følgelig gav Kommissionen ikke underretning om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger før indførelsen af midlertidige foranstaltninger.

(4) Følgende interesserede parter tilkendegav skriftligt deres synspunkter inden for de fastsatte frister:

1. *Producenter og producentsammenslutninger i Indonesien*

— PT Jawa Perdana Bicycle Industry, Tangerang

— PT Wijaya Indonesia Makmur Bicycle Industries, Subaraya

— The Association of Indonesian Bicycle Industry.

2. *Producenter i Malaysia*

— Akoko Sdn Bhd, Klang

— Berjaya Cycles Sdn Bhd, Kulim

— Greenworld Systems Sdn Bhd, Kuala Lumpur (tidligere Fairly Toraya Sdn Bhd)

— Lerun Group Industries Berhad, Petaling Jaya

— Rolls Rally Sdn Bhd, Pelabuhan Kelong.

3. *Producenter i Thailand*

— Bangkok Cycle Industrial Co. Ltd, Bangkok

— Siam Cycles MFG Co. Ltd, Samuthprakarn

— Thai Bicycle Industriy Co. Ltd, Samuthprakarn

— Victory Cycle Co. Ltd, Samuthprakarn.

4. *Importører*

— Universal Cycles plc., Rayleigh, Det Forenede Kongerige.

(5) Parter, der anmodede herom, fik lejlighed til at blive hørt af Kommissionen.

(6) Parterne underrettedes om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelse af endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. Parterne indrømmedes også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger efter ovennævnte underretning.

(7) Der blev taget stilling til parternes mundtlige og skriftlige bemærkninger, og konklusionerne ændredes i påkommende tilfælde for at tage hensyn hertil.

(8) Som følge af sagens indviklede karakter, navnlig antallet af involverede eksportlande og parter og de mange forskellige tekniske specifikationer, var det ikke muligt at afslutte proceduren inden for den normale frist på et år, der er fastsat i artikel 7, stk. 9, i grundforordningen.

(9) Efter indførelsen af den midlertidige told gjorde Association of Indonesian Bicycle Industry, i det følgende benævnt »AIPI«, gældende, at proceduren gav anledning til forskelsbehandling, for så vidt som andre eksportlande, såsom Indien og Vietnam, ikke var omfattet heraf.

På tidspunktet for indledningen af den foreliggende procedure i begyndelsen af 1994 blev der ikke fremsat påstand eller oplysninger om, at der var tale om dumpingimport fra Indien eller Vietnam. Proceduren indledtes på grundlag af en klage vedrørende importen af cykler med oprindelse i Indonesien, Malaysia og Thailand, og klagen indeholdt tilstrækkelige beviser for, at der fandt dumping sted og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf (betragtning 1 og 2 i forordningen om midlertidig told). På senere stadier i undersøgelsen, da den faktiske udvikling i importen fra disse lande, som påbegyndtes i 1993, forelå klart belyst, indgav EF-erhvervsgrenen ingen yderligere klage. Da der ikke foreligger en sådan klage eller faktiske oplysninger, hvoraf det fremgår, at der finder dumping sted ved import fra disse lande, havde Kommissionen ikke nogen grund til at udvide proceduren til også at omfatte disse lande.

C. SAMME VARE

(10) Det konkluderedes som led i den foreløbige undersøgelse (betragtning 13 og 14 i forordningen om midlertidig told), at alle typer cykler med oprindelse i Indonesien, Malaysia og Thailand, som solgtes i Fællesskabet, var en og samme vare, og at cykler, der fremstilledes af EF-erhvervsgrenen og solgtes på EF-markedet, samt cykler, der fremstilledes i Indonesien, Malaysia og Thailand og solgtes på dette marked, var samme vare som omhandlet i artikel 2, stk. 12 i grundforordningen.

(11) Efter indførelsen af den midlertidige told gjorde to malaysiske selskaber gældende, at cykler, der fremstilles og sælges på det malaysiske hjemmemarked, ikke er samme vare som de cykler, der fremstilles og sælges til eksport til Fællesskabet. De fremlagde imidlertid ikke oplysninger, der dokumenterede, hvorfor disse cykler ikke i alle henseender skulle være magen til de cykler, der eksporteres til Fællesskabet.

(12) Det fremgår af undersøgelsen, at cykler, der fremstilles og sælges i Malaysia, omfatter samme modelsortiment som og har grundlæggende tekniske og fysiske egenskaber identiske med de cykler, der eksporteres til Fællesskabet. Der er ikke fremført gyldige argumenter, der kan anfægte disse konklusioner. Den blotte kendsgerning, at det eneste medvirkende malaysiske selskab, der sælger cykler på hjemmemarkedet, fremstiller dem i en anden fabrik end den, hvori eksportmodellerne fremstilles, understøtter ikke i sig selv påstanden om, at varerne er forskellige ifølge definitionen i artikel 2, stk. 12, i grundforordningen. De undersøgelsesresultater og konklusioner, der er omhandlet i betragtning 14 i forordningen om midlertidig told, bekræftes derfor.

D. DUMPING

1. Normal værdi

a) *Indonesien*

(13) For to indonesiske selskabers vedkommende var de foreløbige dumpingafgørelser baseret på de foreliggende oplysninger i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i grundforordningen, fordi det ikke var muligt at indhente eller efterprøve de nødvendige oplysninger, der var anmodet om i spørgeskemaet (jf. betragtning 28 i forordningen om midlertidig told). For de øvrige tre indonesiske selskaber blev den normale værdi i de tilfælde, hvor den måtte beregnes, fastsat ved sammenlægning af produktionsomkostningerne for de eksporterede modeller og rimelige salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger, i det følgende benævnt »SAG«, plus fortjeneste, som fastsattes på grundlag af faktiske tal for de pågældende selskaber (jf. betragtning 25 og 27 i forordningen om midlertidig told).

(14) Et indonesisk selskab indkøbte nogle cykeldele til sin produktion fra et med dette selskab forretningsmæssigt forbundet handelsselskab, der beregnede en provision på sådanne indkøb. Selskabet anmodede om, at en sådan provision ikke indregnedes i produktionsomkostningerne, som det var tilfældet ved den foreløbige fastlæggelse af de faktiske omstændigheder. Det konstateredes imidlertid, at det indonesiske selskab faktisk afholdt udgifter svarende til nævnte provision til indkøb af dele, og at det ville pådrage sig tilsvarende omkostninger, hvis det indkøbte de pågældende dele fra uafhængige parter. Den beregnede provision måtte derfor anses for at være en integrerende del af de pågældende materialomkostninger.

(15) Et selskab gjorde gældende, at renteudgifter, som i forbindelse med den foreløbige afgørelse var indregnet i SAG, burde fradrages, eftersom renter, der ikke direkte er knyttet til produktion og salg af de pågældende varer, ifølge de officielle regnskabsprincipper i Indonesien ikke kan betragtes som driftsomkostninger. Det fremgik af undersøgelsen, at det pågældende selskabs eneste aktivitet var fremstilling og salg af cykler og cykeldele. Nævnte renteudgifter skal derfor indregnes i SAG, fordi de påløb hos dette selskab som et resultat af den faktiske finansieringsstruktur, som var nødvendig til driften af cykelvirksomheden.

(16) To indonesiske eksportører og AIPI gjorde gældende, at fordelingen af SAG burde have fundet sted på grundlag af solgte mængder. En indonesisk producent fremførte det samme argument med hensyn til fordelingen af SAG mellem eksport- og hjemmemarkedssalg, og navnlig fordelingen af finansieringsomkostninger. Ingen af disse selskaber henførte imidlertid normalt SAG til de enkelte cykelmodeller med henblik på interne regnskabsformål. Det kan derfor ikke påstås, at en fordelingsnøgle fastsat på grundlag af solgte mængder, som foreslået af disse selskaber, var i overensstemmelse med normal praksis. Der er følgelig ingen grund til at fravige princippet i artikel 2, stk. 11, i grundforordningen, hvorefter sådanne omkostninger normalt fordeles i forhold til omsætningen.

(17) Den fortjeneste, der benyttedes ved beregningen af den normale værdi, fastsattes på grundlag af hvert selskabs hjemmemarkedssalg, når dette salg fandt sted i normal handel (jf. betragtning 26 i forordningen om midlertidig told). To selskaber gjorde gældende, at de fortjenstmargener, der fremkom på dette grundlag, var for høje. Da de pågældende selskaber imidlertid ikke dokumenterede deres påstand, bekræftes den fremgangsmåde, der i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i grundforordningen benyttedes i den foreløbige undersøgelse med henblik på at beregne en pålidelig fortjenstmargen.

(18) De indonesiske eksportører fremsatte yderligere krav (vedrørende bl.a. fastsættelsen af den indenlandske omsætning, fordelingen af fremstillingsomkostningerne, nærmere enkeltheder om de individuelle salgstransaktioner, SAG's andel af fremstillingsomkostningerne samt de anvendte valutakurser), som ikke kunne imødekommes, fordi de ikke kunne efterprøves på dette sene tidspunkt under proceduren og ikke understøttes af konkrete beviser, eller fordi de efter en dobbeltkontrol viste sig at være ubegrundede.

(19) Følgelig bekræftes fastsættelsen af den normale værdi for de indonesiske producenter som omhandlet i betragtning 15-27 i forordningen om midlertidig told.

(20) AIPI gjorde gældende, at et indonesisk selskab skulle overholde kortere frister for besvarelse af det tilsendte spørgeskema end de frister, der indrømmedes producenterne i Fællesskabet.

Faktisk var fristen på 37 dage til besvarelse af spørgeskemaerne gældende for alle interesserede parter. Alt efter den enkelte sags omstændigheder indrømmedes både selskaber i og uden for Fællesskabet en forlængelse af denne frist. Det pågældende selskab anmodede ikke om forlængelse. AIPI's påstand om, at EF-producenterne fik en gunstigere behandling, viser sig at bero på en misforståelse. Spørgeskemaerne til EF-producenterne kunne først afsendes

efter udtagelsen af en stikprøve (jf. betragtning 73 i forordningen om midlertidig told og betragtning 56 i denne forordning). Dette forklarer, hvorfor EF-erhvervsgrenens svar indløb senere på trods af, at fristerne var de samme som for de indonesiske producenter.

De undersøgelsesresultater, der er omhandlet i betragtning 28 i forordningen om midlertidig told, bekræftes derfor.

b) *Malaysia*

(21) I forordningen om midlertidig told ansås to malaysiske selskaber, som tilhørte samme koncern, for at være et enkelt selskab. Et af dem eksporterede cykler til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, men solgte ingen cykler på hjemmemarkedet. Det andet solgte derimod betydelige mængder på hjemmemarkedet, men havde intet eksportsalg til Fællesskabet. Disse to selskaber anmodede om ikke at blive behandlet som en enkelt producerende eksportør og at få tilkendt individuelle dumpingmargener.

Det har imidlertid været fællesskabsinstitutionernes faste praksis at fastsætte en enkelt dumpingmargen for forretningsmæssigt forbundne selskaber. Den anderledes fremgangsmåde, der undtagelsesvis fulgtes i sagen om PPC-fotokopieringsmaskiner (forordning (EF) nr. 2380/95 [1] (betragtning 53 og 54)), som de malaysiske producenter påberåbte sig til støtte for deres anmodning, skyldtes de meget specielle omstændigheder, der gjorde sig gældende i denne undersøgelse, og som ikke foreligger i den foreliggende sag.

Følgelig bekræftes den fremgangsmåde, der er omhandlet i betragtning 29 i forordningen om midlertidig told.

(22) Som led i den foreløbige undersøgelse konstateredes det, at kun én samarbejdsvillig malaysisk eksportør havde et repræsentativt hjemmemarkedssalg i undersøgelsesperioden, dvs. at salget på hjemmemarkedet udgjorde mere end 5 % af det samlede eksportsalg (jf. betragtning 19 og 30 i forordningen om midlertidig told). Eftersom de cykelmodeller, som dette selskab solgte på hjemmemarkedet, ikke gjorde det muligt at foretage en rimelig sammenligning, eller de solgtes ikke i normal handel (de var i teknisk henseende for forskellige, solgtes ikke i tilstrækkelige mængder eller solgtes med tab), måtte den normale værdi for de modeller, der solgtes af dette selskab, fastsættes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i grundforordningen på grundlag af den beregnede værdi, som fastsattes ved sammenlægning af selskabets produktionsomkostninger og indenlandske SAG samt fortjeneste. De øvrige malaysiske eksportører havde intet salg på hjemmemarkedet, og der måtte derfor også for dem fastsættes en beregnet normal værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i grundforordningen. De SAG, der påløb hos, og den fortjeneste, der opnåedes af den eneste producent med et repræsentativt salg på hjemmemarkedet, var de eneste data, der forelå i Malaysia med henblik herpå. Disse tal ansås for pålidelige, og den beregnede værdi for alle modeller, som malaysiske selskaber solgte til eksport til Fællesskabet, fastsattes derfor ved til fremstillingsomkostningerne for de eksporterede modeller at lægge de SAG samt den fortjeneste, der var gældende for den eneste producerende eksportør med salg på hjemmemarkedet (jf. betragtning 30-35 i forordningen om midlertidig told).

(23) I den foreløbige undersøgelse fastslog Kommissionen, at en malaysisk eksportørs råmaterialeomkostninger var sat alt for lavt, og de justeredes derfor i opadgående retning. Det pågældende selskab gjorde senere gældende, at Kommissionens undersøgelsesresultater og konklusioner var baseret på urigtige antagelser, og det gjorde følgelig indsigelse mod nævnte justering.

Det konstateredes, at medens omkostningernes andel af omsætningen for alle andre omkostningsposter (såsom direkte arbejdsløn, indirekte produktionsomkostninger og SAG) holdt sig på et stort set uændret niveau, afveg dette forhold for råmaterialeomkostningerne betydeligt i undersøgelsesperioden (kalenderåret 1993) sammenlignet med regnskabsårene 1993 og 1992. Et lignende misforhold konstateredes for fortjenesten i undersøgelsesperioden sammenholdt med regnskabsåret 1993, selv om der var tale om en overlapning på 8 måneder mellem undersøgelsesperioden og regnskabsåret 1993.

Fastsættelsen af dette selskabs produktionsomkostninger bekræftes derfor, herunder ovennævnte justering.

(24) Nogle malaysiske selskaber stillede det spørgsmål, om emballageomkostninger (herunder arbejdsløn i forbindelse med emballering) ikke var talt med to gange ved at behandle dem som et led i produktionsomkostningerne for hver enkelt eksportør og samtidig betragte dem som en del af den indenlandske producents SAG, som benyttedes ved beregningen af den normale vædi.

[1] EFT nr. L 244 af 12. 10. 1995, s. 1.

For alle malaysiske producenter er emballageomkostningerne udelukkende blevet betragtet som en del af produktionsomkostningerne, og de er ikke blevet indregnet i de SAG, der påløb i forbindelse med den indenlandske producents salg på hjemmemarkedet. Emballageomkostningerne taltes derfor ikke med to gange.

(25) Ved fastsættelsen af SAG samt fortjenstmargenen for den eneste samarbejdsvillige producerende eksportør med et repræsentativt salg på hjemmemarkedet, holdt Kommissionen koncerninternt salg udenfor. Det pågældende selskab gjorde gældende, at en sådan fremgangsmåde er i uoverensstemmelse med det forhold, at Kommissionen indregnede koncerninterne omkostninger som f.eks. finansieringsomkostninger. Selskabet fremførte derfor det argument, at koncerninternt salg også burde være indregnet i selskabets salgsomsætning på hjemmemarkedet med henblik på fastsættelsen af SAG samt fortjenstmargen. Endvidere påpegedes det, at de pågældende finansieringsomkostninger ikke havde nogen forbindelse med produktion eller salg af cykler, og de burde derfor ikke være indregnet i de pågældende SAG.

Hvad angår fastsættelsen af SAG samt fortjenstmargen skal det anføres, at det pågældende selskab ikke indberettede, at en del af salget var koncerninternt, hvilket først kom for en dag under kontrolbesøget. Eftersom de anførte priser er overførselspriser, kan det pågældende salg ikke anses for at have fundet sted i normal handel (jf. artikel 2, stk. 7, i grundforordningen), og der måtte derfor ses bort fra de pågældende transaktioner ved beregningen af fortjenstmargenen for det indenlandske salg.

Med hensyn til beregningen af SAG's forholdsmæssige del konkluderedes det i den foreløbige undersøgelse, at der ved salg til forbundne selskaber ikke eller kun i ubetydeligt omfang påløber SAG, og det er følgelig ikke nødvendigt at fordele dem på grundlag af omsætningen til forbundne selskaber. Efter den foreløbige fastlæggelse af de faktiske omstændigheder blev situationen taget op til fornyet undersøgelse, og det konstateredes, at fordelingen af SAG på grundlag af omsætningen til uafhængige selskaber kun burde begrænses for så vidt angår salgsomkostninger, som ikke påløber for salg til forbundne selskaber. Derimod er nøgletallene for finansierings- og administrationsomkostninger, som også kan påløbe for koncerninternt salg, nu fastsat på grundlag af den samlede omsætning indbefattet salg til forbundne parter. Beregningerne er blevet justeret i overensstemmelse hermed.

For så vidt angår renter, der betales til et forbundet selskab, skal det anføres, at hvis sådanne omkostninger ikke indregnes, ses der bort fra den kendsgerning, at de påløb hos det pågældende selskab som et resultat af dets faktiske finansieringsstruktur, som er nødvendig af hensyn til selskabets drift. Det er irrelevant, hvem der faktisk stiller de nøvendige ressourcer til rådighed, så længe lånet ydes i overensstemmelse med vilkårene for normal handel (jf. artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i grundforordningen). Påstande om, at lånet var beregnet til andre formål end selskabets aktiviteter, dokumenteredes ikke. Disse renteudgifter må derfor i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra b) nr. ii), i grundforordningen indregnes i de pågældende SAG.

(26) SAG-margenen for den eneste samarbejdsvillige producerende eksportør med salg på hjemmemarkedet ansås for pålidelig, fordi det pågældende salg var tilstrækkeligt repræsentativt, dvs. at det indenlandske salg mængdemæssigt udgjorde mere end 5 % af eksportsalget. Fortjenstmargenen ansås for pålidelig, fordi dette selskab kunne opvise et tilstrækkeligt stort fortjenstgivende salg (jf. betragtning 33 og 34 i forordningen om midlertidig told). De malaysiske eksportører gjorde gældende, at nævnte selskabs SAG- og fortjenstmargen var for høj, og den kunne ikke anses for pålidelig, fordi selskabet ikke havde noget eksportsalg, hvorfor selskabet burde have været behandlet særskilt og ikke sammen med det dermed forbundne selskab, som var specialiseret i eksportsalg, og fordi førstnævnte selskab havde en monopolstilling på hjemmemarkedet, således at der ikke kunne fæstes lid til dets data.

Det er Rådets opfattelse, at der ikke er nogen grund til at behandle det eneste samarbejdsvillige selskab med salg på hjemmemarkedet adskilt fra dets forbundne eksportør (jf. betragtning 21). Selv om en sådan anmodning om særskilt behandling blev imødekommet, ville de oplysninger, der er indhentet fra det eneste samarbejdsvillige selskab med salg på hjemmemarkedet, i henhold til artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i grundforordningen stadig være grundlaget for de SAG og den fortjenstmargen, der skulle anvendes for de øvrige malaysiske eksportører. Hvad angår den eneste samarbejdsvillige producents/eksportørs påståede monopolstilling konstateredes det, at der var mindst endnu et malaysisk selskab, som havde et betydeligt salg på hjemmemarkedet. Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at salget i Malaysia ikke muliggjorde en rimelig sammenligning. Oplysningerne om hjemmemarkedssalget i Malaysia ansås derfor for pålidelige, og salgspriser og omkostningsdata fastsattes på grundlag af de faktiske vilkår på markedet i det pågældende land, dvs. vilkår, der generelt står åbne for alle faktiske og potentielle kunder eller leverandører.

Rådet bekræfter derfor beregningen af de normale værdier på grundlag af den SAG- og fortjenstmargen, der er konstateret for det eneste samarbejdsvillige malaysiske selskab med salg på hjemmemarkedet.

(27) De malaysiske eksportører fremsatte yderligere påstande (bl.a. vedrørende beregningen af produktionsomkostningerne, konteringen af SAG, behandlingen af rabatter, sammenligneligheden af cykelmodeller, beregningen af indirekte produktionsomkostninger), som ikke kunne tages til følge, fordi de ikke kunne efterprøves, de var ikke understøttet af konkret dokumentation, var i uoverensstemmelse med selskabernes egne oplysninger eller viste sig efter dobbeltkontrol at være faktisk ubegrundede.

c) *Thailand*

(28) Fire thailandske selskaber medvirkede i proceduren. For hovedparten af de cykelmodeller, der eksporteredes af tre af disse thailandske selskaber, beregnedes den normale værdi (jf. betragtning 36, 38 og 39 i forordningen om midlertidig told). For det fjerde selskab kunne den normale værdi fastsættes på grundlag af de faktiske hjemmemarkedspriser (jf. betragtning 37 i forordningen om midlertidig told). I de tilfælde, hvor den normale værdi måtte beregnes, fastsattes den ved sammenlægning af produktionsomkostningerne for de eksporterede modeller og en rimelig SAG- og fortjenstmargen (jf. betragtning 40-42 i forordningen om midlertidig told).

For det selskab, som ikke havde noget salg på hjemmemarkedet, beregnedes den normale værdi ved sammenlægning af produktionsomkostningerne og de vejede gennemsnitlige SAG for de tre øvrige selskaber og den vejede gennemsnitlige fortjenstmargen for de to selskaber, for hvilke der forelå pålidelige tal for fortjenesten. For et andet selskab blev dets egne SAG og den vejede gennemsnitlige fortjenstmargen for de to selskaber, for hvilke der forelå pålidelige tal for fortjenesten, lagt sammen med produktionsomkostningerne. For det tredje selskab anvendtes de faktiske tal.

(29) For så vidt angår et thailandsk selskab, afslørede efterprøvningen af de produktionsomkostninger, der var henført til ensartede cykelmodeller, betydelige uoverensstemmelser i værdien af visse af de benyttede materialer, hvilket selskabet ikke var i stand til at forklare. Eftersom selskabets regnskab ikke omfattede en fordeling af materialeomkostningerne for de enkelte cykelmodeller, besluttedes det i den foreløbige undersøgelse i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen at fordele produktionsomkostningerne i forhold til omsætningen. Selskabet gjorde gældende, at det var urimeligt at anvende omsætningen som fordelingsnøgle, fordi eksporten af sammenlignelige modeller til tredjelande fandt sted til halvdelen af den gennemsnitlige enhedspris, der opnåedes ved eksport til Fællesskabet.

I det pågældende selskabs regnskabssystem sondres der ikke mellem produktionsomkostninger, der påløber i forbindelse med eksport til Fællesskabet og eksport til andre tredjelande, og der kunne således ikke foretages en samlet vurdering af de påståede forskelle. De foreløbige undersøgelsesresultater og anvendelsen af omsætningen som grundlag for fordelingen af produktionsomkostningerne bekræftes derfor.

(30) Et andet thailandsk selskab havde fuldt ud henført en større SAG-post til eksportsalget. Selskabet kunne ikke på tilfredsstillende måde forklare arten af de pågældende omkostninger, selv om der var fremsat anmodning om en detaljeret forklaring både forud for og under kontrolbesøget. Følgelig blev de pågældende omkostninger i den foreløbige undersøgelse i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen henført til eksport- og hjemmemarkedssalget på grundlag af omsætningen. Selskabet påstod, at der var afgivet forklaringer, og at det havde været muligt at efterprøve rigtigheden af fordelingen.

Efter Rådets opfattelse afgav selskabet ikke en behørig forklaring. På grundlag af de foreliggende efterprøvede oplysninger er det ikke muligt at klarlægge rigtigheden af de afgivne forklaringer. Følgelig bekræftes henførslen af de pågældende omkostninger til eksport- og hjemmemarkedssalget på grundlag af omsætningen.

(31) I den foreløbige undersøgelse ansås fortjenesten på hjemmemarkedet for pålidelig, når antallet af cykler, der solgtes til en pris, som var højere end de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mere end 10 % af det samlede salg på hjemmemarkedet. Dette var ikke tilfældet for et af de thailandske selskaber med et repræsentativt salg på hjemmemarkedet, dvs. med et hjemmemarkedssalg, som mængdemæssigt udgjorde mere end 5 % af det samlede eksportsalg. I de tilfælde, hvor den normale værdi måtte beregnes for dette selskab, anvendtes følgelig den vejede gennemsnitlige fortjenstmargen for de to øvrige thailandske selskaber med salg på hjemmemarkedet. Det pågældende selskab påstod, at den her benyttede fremgangsmåde ikke er i overensstemmelse med grundforordningen.

I henhold til artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i grundforordningen skal den fortjenstmargen, der anvendes til beregning af den normale værdi, fastsættes på grundlag af den fortjeneste, der opnås af fortjenstgivende salg på hjemmemarkedet, hvis bl.a. oplysningerne herom er pålidelige. Efter at have

udelukket hjemmemarkedssalget, som ikke tillod en rimelig sammenligning, eller som ikke fandt sted i normal handel (betragtning 38 og 22 i forordningen om midlertidig told), kunne det øvrige fortjenstgivende salg være så lille, at den fortjeneste, der opnåedes på dette salg, ikke ville udgøre et pålideligt grundlag for beregningen af en fortjenstmargen til brug ved beregningen af den normale værdi. Dette er grunden til, at Kommissionen også undersøgte, om det øvrige fortjenstgivende salg også var tilstrækkeligt til, at det kunne anses for at være et pålideligt grundlag for fastsættelsen af fortjenstmargenen.

Dette ansås for at være tilfældet, hvis det øvrige fortjenstgivende salg på hjemmemarkedet mængdemæssigt udgjorde mindst 10 % af det samlede hjemmemarkedssalg, som kunne benyttes som grundlag for rentabilitetsprøven, hvorved det fortjenstgivende salgs andel blev fastlagt en sammenligning mellem nettosalgspriserne og de beregnede produktionsomkostninger (jf. betragtning 21, 22 og 31 i forordningen om midlertidig told). Procentsatsen er den samme, som anvendtes til at fastslå, om salget af bestemte cykelmodeller fandt sted i normal handel (jf. betragtning 22 i forordningen om midlertidig told). Eftersom den fortjeneste, der opnås på hjemmemarkedet, er afhængig af de priser, der opnås ved salg på dette hjemmemarked, er det korrekt og konsekvent at anvende de samme tærskler, som benyttedes til at afgøre om sådanne priser er et egnet grundlag for fastsættelse af den normale værdi. Fællesskabsinstitutionerne fulgte en tilsvarende fremgangsmåde i tidligere sager.

Rådet bekræfter følgelig, at det pågældende selskabs fortjenstmargen ikke var et pålideligt grundlag, og at den beregnede normale værdi måtte fastsættes ved anvendelse af den vejede gennemsnitlige fortjenstmargen for de øvrige to thailandske producenter, for hvilke det var konstateret, at de på det fortjenstgivende salg på hjemmemarkedet havde opnået en fortjeneste, der kunne fæstes lid til.

(32) Endelig fremsatte en thailandsk eksportør et yderligere krav (nemlig vedrørende beregningen af indirekte produktionsomkostninger), som ikke kunne tages i betragtning, fordi det ikke kunne efterprøves og ikke understøttedes af konkrete beviser.

2. Eksportpris

a) *Indonesien*

(33) En indonesisk eksportør fremsatte bemærkninger til justeringerne af eksportprisen, men der kan ikke tages hensyn hertil, fordi de ikke er understøttet af konkrete beviser.

Fastsættelsen af eksportprisen for Indonesien (jf. betragtning 43 i forordningen om midlertidig told) bekræftes derfor.

b) *Malaysia*

(34) Det konstateredes under kontrolbesøg hos et malaysisk selskab, at en del af det eksportsalg, som dette selskab havde indberettet som direkte salg til uafhængige importører i Fællesskabet, faktisk var salg til et forbundet selskab i Taiwan, som videresolgte varerne til de pågældende importører. Da dette selskab ganske klart havde meddelt vildledende oplysninger om disse transaktioner, som desuden viste sig at afspejle en overførsel mellem forbundne selskaber, blev der set bort fra de anførte priser for disse transaktioner, og den højeste dumpingmargen, der var fastlagt for en model, som solgtes af dette selskab til uafhængige kunder, anvendtes for det pågældende salg i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i grundforordningen (jf. betragtning 46 og 47 i forordningen om midlertidig told).

Det pågældende selskab gjorde gældende, at den faktiske forbindelse med det taiwanske selskab ikke havde nogen indflydelse på priserne, og at det forskelsbehandledes i forhold til de to indonesiske eksportører, for hvilke artikel 7, stk. 7, litra b), i grundforordningen også anvendtes. Desuden påstod selskabet, at de pågældende salg gik direkte til kunderne i Fællesskabet, og der blev fremlagt kopier af fakturaer som ny dokumentation.

Det var først efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told, at nævnte selskab gjorde gældende, at det pågældende salg faktisk gik direkte til kunderne i Fællesskabet. Denne påstand er i modstrid med kontrolbesøgets undersøgelsesresultater, som selskabet ikke anfægtede på det pågældende tidspunkt. En eventuel afvigende fremstilling kan ikke efterprøves på det nuværende trin i undersøgelsen og kan derfor ikke tages i betragtning.

Det malaysiske selskab benægtede først forbindelsen med det taiwanske selskab, og det konstateredes først under kontrolbesøget på grundlag af konkrete og afgørende beviser. Dette hindrede ganske klart Kommissionens undersøgelse af de faktiske omstændigheder. I betragtning af det malaysiske selskabs tilbageholdelse af oplysninger er det usandsynligt, at forbindelsen ikke havde nogen indflydelse på priserne; under alle omstændigheder kunne spørgsmålet ikke undersøges nærmere på dette trin i proceduren, og det er fuldt berettiget at anvende artikel 7, stk. 7, litra b), som beskrevet ovenfor.

Med hensyn til sammenligningen med de to indonesiske selskaber, på hvilke artikel 7, stk. 7, litra b), i grundforordningen også fandt anvendelse (jf. betragtning 28 og 68 i forordningen om midlertidig told) er der ikke noget seriøst grundlag for at klage over forskelsbehandling. Anvendelsen af artikel 7, stk. 7, litra b), i grundforordningen var baseret på hver enkelt sags omstændigheder og afspejlede dermed, i hvor høj grad de pågældende parter var rede til at samarbejde, hvorvidt nødvendige oplysninger ikke var blevet fremlagt eller ikke kunne efterprøves, eller i hvor vid udstrækning der var meddelt vildledende oplysninger.

(35) Et malaysisk selskab gjorde gældende, at Kommissionen ved fastsættelsen af prisen, frit Fællesskabets grænse, for dets eksportsalg til Fællesskabet burde have indregnet den fortjeneste, som selskabets salgsagent beregnede sig. Det pågældende selskab dokumenterede aldrig sin påstand. Men selskabets agent modtog allerede en salgsprovision, som var taget i betragtning, og det forblev uklart, hvilke transaktioner der fandt sted via agenten, eftersom salget også faktureredes direkte til kunderne i Fællesskabet. Beregningen af prisen, frit Fællesskabets grænse, for det pågældende selskabs eksportsalg bekræftes derfor.

(36) De malaysiske eksportører fremsatte yderligere krav (nemlig vedrørende arten af visse fradrag, behandlingen af visse bankgebyrer og gebyrer for remburser), som ikke kunne tages i betragtning, fordi de ikke kunne efterprøves og ikke understøttedes af konkrete beviser.

c) *Thailand*

(37) Et thailandsk selskab anførte i sin besvarelse af spørgeskemaet, at det ikke ydede nogen garanti til sine kunder i Fællesskabet. Det konstateredes under kontrolbesøget, at det med en af sine kunder havde aftalt, at reservedele svarende til 1 % af fakturaværdien blev afsendt med hver ordre uden beregning. Det konstateredes endvidere, at et betydeligt antal større kunder også modtog reservedele uden beregning. Sådanne rabatter ydedes i stedet for en garanti.

Eftersom sådanne salgsbetingelser er en afgørende faktor for fastsættelsen af eksportpriserne, er den faktiske værdi af de afsendte reservedele irrelevant. Eftersom Kommissionen havde modtaget vildledende oplysninger, måtte den fastsætte fradraget for de aftalte rabatter på grundlag af de foreliggende oplysninger. Da det mest håndgribelige og rimelige grundlag er de aftalte vilkår, som er nævnt ovenfor, justeredes eksportprisen med et fradrag på 1 % til udligning af de aftalte rabatter.

Selskabet gjorde gældende, at denne justering blev foretaget uden nogen åbenbar berettigelse, eftersom Kommissionen modtog en fortegnelse over alle sager, hvor der var leveret reservedele uden beregning til kunder i Fællesskabet, på grundlag af hvilke der ville have været behov for en ubetydelig justering.

Selskabet fremlagde ganske vist en fortegnelse over kunder og tilsvarende »garanti«-beløb, men dette skete først mod slutningen af undersøgelsen, hvor det ikke længere var muligt på tilfredsstillende måde at klarlægge situationen i sin helhed. Eftersom der ikke er fremlagt andre konkrete beviser til støtte for selskabets påstand, bekræftes det, at som følge af modtagelsen af vildledende oplysninger var det korrekt at fastsætte fradraget for aftalte rabatter på grundlag af de foreliggende oplysninger (jf. artikel 7, stk. 7, litra b), i grundforordningen). Lavere fradrag ville være ensbetydende med en belønning af manglende samarbejdsvilje.

De justeringer, der er foretaget for aftalte rabatter, bekræftes derfor.

(38) Nogle thailandske eksportører fremsatte krav (nemlig vedrørende fordelingen af transportomkostninger og beregningen af emballeringsomkostninger), som enten ikke kunne tages i betragtning, fordi de ikke kunne efterprøves og ikke understøttedes af konkrete beviser, eller fordi de var i modstrid med den dokumentation, som det pågældende selskab havde fremlagt.

3. Sammenligning

a) *Indonesien*

(39) Et indonesisk selskab solgte cykler til eksport til Fællesskabet gennem et forbundet handelsselskab i Japan. Som led i den foreløbige undersøgelse blev eksportpriserne for denne eksportør fastsat på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales til det forbundne handelsselskab i Japan, men Fællesskabets undersøgelsesmyndigheder anførte, at de agtede at genoverveje det hensigtsmæssige i denne fremgangsmåde (jf. betragtning 44 i forordningen om midlertidig told).

(40) Det er fastslået, at der som følge af forbindelsen mellem de to selskaber ikke kan fæstes lid til de priser, som produktionsselskabet benytter ved afregning med handelsselskabet. Med henblik på at fastsætte en pålidelig eksportpris ved salg til Fællesskabet fra Indonesien justeredes prisen for leverancer fra Japan til Fællesskabet til ab Indonesien. Da det forbundne handelsselskabs funktioner kan anses for at være identiske med de funktioner, der varetages af en forhandler, der udøver sin virksomhed på provisionsbasis, blev det forbundne selskabs priser ved levering til uafhængige kunder i Fællesskabet justeret med et fradrag på 6 %, som fastsattes på grundlag af selskabernes egen SAG-sats og et rimeligt beløb til dækning af fortjeneste. Denne sats ansås for rimelig i betragtning af omfanget af det forbundne handelsselskabs deltagelse i eksportørens salgsaktiviteter. Der blev ikke fremlagt oplysninger, der kunne give anledning til at formode, at denne sats er urimelig. Med henblik på den endelige afgørelse blev eksportpriserne derfor justeret i overensstemmelse hermed.

(41) I den foreløbige undersøgelse (betragtning 56 i forordningen om midlertidig told) blev der set bort fra visse justeringer, fordi de var ubetydelige. På de pågældende selskabers anmodning tog Kommissionen sin vurdering op til ny overvejelse. Det viste sig, at spørgsmålet om hvorvidt de respektive justeringer var ubetydelige var blevet afgjort i forhold til eksportprisen eller den normale værdi hver for sig. I overensstemmelse med tidligere praksis må det imidlertid anses for mere korrekt kun at anse justeringerne for at være minimale, hvis forskellen mellem de procentsatser, der skal trækkes fra henholdsvis eksportprisen og den normale værdi, er mindre end 0,5 %. På dette grundlag blev der nu taget hensyn til visse justeringer, som i den foreløbige undersøgelse var blevet anset for ubetydelige. Beregningerne ændredes i overensstemmelse hermed.

(42) I den foreløbige undersøgelse (jf. betragtning 53 i forordningen om midlertidig told) afviste Kommissionen anmodninger for justeringer for kreditomkostninger med den begrundelse, at der ikke blev fremlagt beviser for, at den ydede kredit var en del af de salgsbetingelser, som var aftalt med køberne af de pågældende varer på salgstidspunktet og således kunne have påvirket den pris, der var betalt eller skulle betales på hjemmemarkedet.

To indonesiske selskaber og AIPI genfremsatte deres anmodning om en sådan justering og anførte, at det var almindeligt accepterede salgsbetingelser i Indonesien at yde en kredit på 90 til 120 dage, som derfor ikke behøver udtrykkeligt at fremgå af salgsbetingelserne. De eneste beviser, der blev fremlagt til støtte for denne påstand, var imidlertid en henvisning til de pågældende selskabers godkendte regnskaber, som ikke klart udviste et sådant mønster. Der foreligger således ikke bevis for, at priserne var fastsat på grundlag af sådanne påståede almindeligt accepterede salgsbetingelser.

Rådet bekræfter således, at det ikke er berettiget at foretage en justering for kreditomkostninger.

(43) I forordningen om midlertidig told (betragtning 55) afvistes anmodninger om justeringer for omkostninger i forbindelse med salgsfremmende foranstaltninger og reklame, fordi sådanne omkostninger henhører under kategorien generalomkostninger, for hvilke der normalt ikke indrømmes fradrag. To selskaber gentog deres anmodning om justering for omkostninger i forbindelse med salgsfremmende foranstaltninger og reklame. De påstod, at omkostningsforskellene mellem eksport- og hjemmemarkedssalg faktisk kan tages i betragtning som justeringer for OEM-salg eller for forskelle i handelsled.

Hvad angår justering for salg til OEM-selskaber blev der ikke udtrykkeligt fremsat krav herom i de pågældende selskabers besvarelser af de tilsendte spørgeskemaer, og der blev heller ikke fremlagt dokumentation herfor trods særlige instruktioner i spørgeskemaet om at fremsætte anmodning om eventuelle fradrag og fremlægge en sådan dokumentation. Endvidere er de grundlæggende forudsætninger for en sådan justering ikke opfyldt, idet ingen af de pågældende indonesiske eksportørers eksportsalg fandt sted i et handelsled, som kunne betegnes som OEM-salg, dvs. normalt et led mellem produktion og distribution. De pågældende salg fandt sted på EF-markedet i et handelsled, hvis funktion i det væsentlige blot var distribution. Der er følgelig ikke behov for nogen egentlig OEM-justering i den forbindelse.

Ved undersøgelsen af kravet om justering for OEM-salg konstateredes det, at de grundlæggende forudsætninger for en justering for forskelle i handelsled ikke var opfyldt, da det viste sig, at salget gik til stort set de samme kundekategorier på både eksport- og hjemmemarkedet. Under alle omstændigheder sondrede de pågældende indonesiske eksportører ikke mellem salg i forskellige handelsled. Det fremgik således af undersøgelsen, at der ikke var tale om væsentlige forskelle i handelsleddet for eksport- og hjemmemarkedssalget. På grundlag af de foreliggende oplysninger er det følgelig ikke nødvendigt at foretage nogen justering for forskelle i handelsled.

(44) De indonesiske eksportører fremsatte visse yderligere krav (vedrørende bl.a. justeringer for forskelle i fysiske egenskaber, den sats, der anvendtes til justering for toldgodtgørelse, og fradrag af et beløb for toldgodtgørelse i forbindelse med den beregnede normale værdi), som ikke kan imødekommes, fordi de ikke kan efterprøves og ikke understøttes af konkrete beviser, eller fordi de efter en dobbeltkontrol viste sig at være ubegrundede.

b) *Malaysia*

(45) I den foreløbige undersøgelse konstateredes det, at tallet for indenlandske SAG, som indgik i beregningen af den normale værdi, indbefattede direkte salgsomkostninger, for hvilke der måtte foretages justeringer. Ingen af disse fradrag blev imidlertid dokumenteret på tilfredsstillende måde (jf. betragtning 57 i forordningen om midlertidig told), og krav om justering af den normale værdi for direkte salgsomkostninger afvistes derfor. Om fornødent blev der imidlertid foretaget justeringer af eksportprisen for en eller flere af følgende poster: transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger og dermed forbundne omkostninger, kreditomkostninger og bankgebyrer, garantiomkostninger, provisioner til agenter og løn til sælgere.

(46) De malaysiske eksportører fandt, at sammenligningen var uretfærdig, da de ikke indrømmedes justeringer, som ellers var berettigede (såsom for direkte salgsomkostninger), fordi den eneste samarbejdsvillige malaysiske producent med salg på hjemmemarkedet ikke var tilstrækkeligt motiveret til at indgive en behørig besvarelse af spørgeskemaet og tilsikre det nødvendige samarbejde under kontrolbesøget.

Den pågældende malaysiske producent besvarede faktisk spørgeskemaet, erklærede sig indforstået med og blev underkastet en kontrol. Da producenten var direkte forbundet med en eksportør af cykler til Fællesskabet, havde han en klar tilskyndelse til på behørig vis at medvirke i undersøgelsen. Selskabet undlod imidlertid at fremlægge dokumentation til støtte for sine krav eller afgav modstridende forklaringer. Hertil kommer, at oplysninger, som ikke var meddelt i besvarelsen af spørgeskemaet, først kom for en dag under kontrolbesøget.

Rådet erkender dog, at i betragtning af de særlige omstændigheder, der kendetegner denne sag, bør der trækkes et rimeligt beløb fra den normale værdi for de tre malaysiske eksportører, der ikke er forbundet med den pågældende indenlandske producent/sælger. Beregningerne er blevet revideret i overensstemmelse hermed. Hvad angår den forbundne eksportør og den indenlandske producent var det disse to selskabers ansvar at meddele de nødvendige og kontrollerbare oplysninger og at fremlægge den dokumentation, de havde undladt. Der kan derfor ikke foretages en sådan supplerende justering af den beregnede normale værdi for den forbundne eksportør.

(47) I den foreløbige undersøgelse blev der ikke foretaget nogen justering af den normale værdi for at tage hensyn til kreditomkostninger (jf. betragtning 57 i forordningen om midlertidig told). Malaysiske eksportører anmodede om en sådan justering med den samme begrundelse, som de påberåbte sig vedrørende justeringen for direkte salgsomkostninger. Bortset fra en rabatordning, som blev taget i betragtning, foreligger der imidlertid ingen dokumentation for, at der ydedes yderligere kredit som en del af de salgsbetingelser, der var aftalt med køberne af de pågældende varer på salgstidspunktet. Der er derfor ikke nogen gyldig grund til en justering af den normale værdi for kreditomkostninger.

(48) I den foreløbige undersøgelse blev der ikke foretaget nogen justering af den normale værdi for at tage hensyn til forskelle i handelsled. I deres bemærkninger efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told anmodede de malaysiske eksportører om en »OEM-justering« i form af en lavere fortjenstmargen ved beregningen af den normale værdi.

Der blev ikke fremsat krav om en sådan justering i besvarelserne af de tilsendte spørgeskermaer, og der blev heller ikke fremlagt dokumentation herfor trods særlige instruktioner i spørgeskemaet om at fremsætte anmodning om eventuelle fradrag og fremlægge en sådan dokumentation. Endvidere er de grundlæggende forudsætninger for en sådan justering ikke opfyldt, idet hovedparten af de pågældende malaysiske eksportørers eksportsalg ikke fandt sted i et handelsled, som kunne betegnes som OEM-salg, dvs. normalt et led mellem produktion og distribution. De pågældende salg fandt sted på EF-markedet i et handelsled, hvis funktion i det væsentlige blot var distribution. Ifølge de foreliggende oplysninger eksisterede der ikke noget klart og tydeligt prismønster for eksporttransaktioner til den pågældende producent sammenlignet med salg til forhandlere i Fællesskabet. Der er følgelig ikke behov for nogen egentlig OEM-justering i den forbindelse.

Ved undersøgelsen af kravet om justering for OEM-salg konstateredes det, at de grundlæggende forudsætninger for en justering for forskelle i handelsled ikke var opfyldt, da det viste sig, at salget gik til stort set de samme kundekategorier på både eksport- og hjemmemarkedet. Under alle omstændigheder sondrede den pågældende malaysiske sælger på hjemmemarkedet ikke mellem salg til en gros- og detailhandelsvirksomheder. Endvidere fremgik det af undersøgelsen, at der ikke var tale om væsentlige forskelle i handelsleddet for eksport- og hjemmemarkedssalget. På grundlag af de foreliggende oplysninger fastslår Rådet derfor, at der ikke er nødvendigt at foretage nogen justering for forskelle i handelsled.

(49) De malaysiske eksportører fremsatte en række yderligere krav (vedrørende bl.a. honorarer for teknisk bistand, behandlingen af visse provisioner, dobbeltberegning af visse provisioner, justering for forsendelsesomkostninger, afrundingsfejl og fordeling af emballeringsomkostninger), som enten ikke kunne imødekommes, fordi de ikke kunne efterprøves og ikke understøttedes af konkrete beviser, eller som efter en dobbeltkontrol kunne tages i betragtning. Beregningerne revideredes i overensstemmelse hermed.

c) *Thailand*

(50) I den foreløbige undersøgelse blev der ikke foretaget nogen justering af den normale værdi for at tage hensyn til forskelle i handelsled. I deres bemærkninger efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told anmodede de thailandske eksportører om en »OEM-justering« og gjorde gældende, at de havde anmodet om en sådan justering fra begyndelsen af proceduren.

I et følgebrev til spørgeskemabesvarelsen fra tre thailandske selskaber anmodede de pågældende i upræcise vendinger om en OEM-justering. Et sådant krav blev ikke udtrykkeligt fremsat i besvarelsen af tilsendte spørgeskema, og der blev heller ikke fremlagt dokumentation herfor trods særlige instruktioner i spørgeskemaet om at fremsætte anmodning om eventuelle fradrag og fremlægge en sådan dokumentation. Endvidere er de grundlæggende forudsætninger for en sådan justering ikke opfyldt, idet hovedparten af de pågældende thailandske eksportørers eksportsalg ikke fandt sted i et handelsled, som kunne betegnes som OEM-salg, dvs. normalt et led mellem produktion og distribution. De pågældende salg fandt sted på EF-markedet i et handelsled, hvis funktion i det væsentlige blot var distribution. Ifølge de oplysninger, Kommissionen var i besiddelse af, forelå der ikke noget klart og tydeligt prismønster for eksporten til den pågældende producent sammenlignet med salg til forhandlere i Fællesskabet. Der er følgelig ikke behov for nogen egentlig OEM-justering i den forbindelse.

Ved undersøgelsen af kravet om justering for OEM-salg konstateredes det, at de grundlæggende forudsætninger for en justering for forskelle i handelsled ikke var opfyldt, da det viste sig, at salget gik til stort set de samme kundekategorier på både eksport- og hjemmemarkedet. Under alle omstændigheder sondrede de pågældende thailandske eksportører ikke mellem salg i forskellige handelsled. Endvidere fremgik det af undersøgelsen, at der ikke var tale om væsentlige forskelle i handelsled, nemlig forhandlere og detailhandlere, for salget til eksport og på hjemmemarkedet. I de tilfælde, hvor hjemmemarkedssalget gik direkte til de endelige brugere, havde dette ikke nogen synlig virkning på priserne. På grundlag af de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, er det derfor ikke nødvendigt at foretage nogen justering for forskelle i handelsled.

(51) I den foreløbige undersøgelse afviste Kommissionen delvis et thailandsk selskabs anmodning om en justering af den normale værdi for at tage hensyn til løn til sælgere, idet der var tale om vildledende oplysninger og manglende dokumentation. Selskabet genfremsatte anmodningen om fuld justering og afgav nye forklaringer.

Selskabet fremlagde imidlertid ikke dokumentation til støtte for de nye forklaringer. Da der heller ikke forelå konkrete beviser til støtte for selskabets påstand, bekræfter Rådet den delvise afvisning af dets anmodning.

(52) I forordningen om midlertidig told (betragtning 65) anførtes det, at en række krav om justeringer af foskellig art ikke blev taget til følge, fordi de var ubetydelige (nemlig justeringer med en ad valorem-virkning på under 0,5 %). Nogle thailandske selskaber gjorde gældende, at der ikke burde ses bort fra alle ubetydelige justeringer. Kommissionen tog situationen op til ny undersøgelse og fandt, at eksportpriserne i dette særlige tilfælde sammenlignes med beregnede normale værdier, som indbefatter vejede gennemsnitlige SAG-satser og fortjenstmargener. Ved beregningen af disse SAG-satser og fortjenstmargener måtte det tages i betragtning, at justeringerne for de samme omkostningsposter i nogle tilfælde var ubetydelige, i andre betydelige, alt efter det pågældende selskab. I det

foreliggende tilfælde ansås det af administrative hensyn mest praktisk at fradrage alle berettigede justeringer, uanset om de var betydelige eller ej. Beregningerne blev følgelig gennemgået på ny og om nødvendigt revideret. Den samlede værdi af disse justeringer udgjorde mellem 0,37 % og 4,45 % alt efter det pågældende selskab.

(53) De thailandske eksportører fremsatte en række yderligere krav (vedrørende bl.a. justeringer for kreditomkostninger, fradrag af visse eksportudgifter og beregning af en justering for løn til sælgere), som enten ikke kunne imødekommes, fordi de ikke kunne efterprøves og ikke understøttedes af konkrete beviser, eller som efter en dobbeltkontrol kunne tages i betragtning. For så vidt de fremførte krav kunne tages til følge, blev beregningerne revideret i overensstemmelse hermed.

4. Dumpingmargen

(54) I lighed med de vejede gennemsnitlige dumpingmargener, der fastsattes foreløbigt (jf. betragtning 66 i forordningen om midlertidig told), udtryktes de endelige dumpingmargener for hver producent i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse.

(55) Ved anvendelse af samme fremgangsmåde som i forordningen om midlertidig told (jf. betragtning 66 deri) og efter at have foretaget den nødvendige revision af dumpingberegningerne beregnedes de vejede gennemsnitlige dumpingmargener for de producenter, der i fuldt omfang samarbejdede med Kommissionen, til følgende:

a) *Indonesien*

— PT Insera Sena	0,4 %
— PT Jawa Perdana Bicycle Industry	27,7 %
— PT Wijaya Indonesia Makmur Bicycle Industries	21,9 %

b) *Malaysia*

— Akoko Sdn Bhd	23,1 %
— Berjaya Cycles Sdn Bhd	37,3 %
— Greenworld Systems Sdn Bhd	27,7 %
— Lerun Group Industries Berhad	37,3 %
— Rolls Rally Sdn Bhd	25,3 %

c) *Thailand*

— Bangkok Cycle Industrial Co. Ltd	17,7 %
— Siam Cycles MFG Co. Ltd	38,9 %
— Thai Bicycle Industry Co. Ltd	13,0 %
— Victory Cycle Co. Ltd	13,3 %.

(56) For de to indonesiske selskaber, der ikke i tilfredsstillende omfang medvirkede i undersøgelsen, bekræftes den fremgangsmåde, der benyttedes i forordningen om midlertidig told (jf. betragtning 68 deri); dumpingmargenen for de pågældende to selskaber er således baseret på det aritmetiske gennemsnit af den højeste margen, der er fastlagt for en samarbejdsvillig indonesisk producent, og resttolden. De derved fremkomne dumpingmargener udgør:

— PT Federal Cycle Mustika	28,4 %
— PT Toyo Asahi Bicycle Industries	28,4 %.

E. ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET

(57) AIPI og de thailandske producenter anfægtede rigtigheden af Kommissionens beregning af, hvor mange der stod bag klagen.

Rådet noterer sig, at de producenter, der udtrykkeligt støttede klagen, tegner sig for 55,3 % af EF-produktionen af cykler og derfor udgør en betydelig del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet som omhandlet i artikel 4, stk. 5, i grundforordningen (jf. betragtning 72 i forordningen om midlertidig told). De producenter, der udvalgtes til en stikprøve, som var nødvendig i betragtning af det store antal producenter, og som i fuldt omfang medvirkede i undersøgelsen, tegnede sig for 36,5 % af cykelproduktionen i Fællesskabet.

AIPI gjorde også gældende, at selskaber, som efter deres opfattelse ikke led skade, ikke burde betragtes som klagere. Som svar på dette argument er det anført, at spørgsmålet om hvorvidt den enkelte EF-producent har lidt skade er irrelevant for undersøgelsen af, om sådanne producenter kan anses for at være en del af den pågældende EF-erhvervsgren i henhold til definitionen i artikel 4, stk. 5, i grundforordningen. Endvidere skal det påpeges, at den forvoldte skade skal fastlægges ud fra en helhedsbetragtning, dvs. for EF-erhvervsgrenen som helhed eller en betydelig del heraf og ikke for den enkelte EF-producent.

(58) AIPI anfægtede både lovligheden og brugen af stikprøver og den faktiske udtagning af stikprøven. Det er især gjordt gældende, at anvendelsen af produktions- og salgsdata førte til en fejlagtig stikprøve, fordi udviklingstendensen for salg og produktion også er grundlaget for fastlæggelse af skaden (jf. betragtning 88-90 i forordningen om midlertidig told).

Rådet noterer sig, at grundforordningen ikke udtrykkeligt åbner mulighed for anvendelsen af stikprøver med henblik på fastlæggelse af skaden. På den anden side foreskrives det heller ikke, at Kommissionen skal undersøge hver af de klagende EF-producenter (artikel 4). I overensstemmelse med tidligere praksis og af allerede anførte grunde besluttedes det at udtage en stikprøve af EF-producenter, på grundlag af hvilke der blev truffet afgørelse om den forvoldte skade. Rådet noterer sig, at stikprøven udvalgtes udelukkende på grundlag af de pågældende selskabers størrelse og geografiske beliggenhed. Antallet af selskaber, der udvalgtes fra hver af medlemsstaterne, afspejler således størrelsen af cykelproduktionen i den pågældende medlemsstat. Der blev ikke taget hensyn til udviklingstendenser eller finansielle data ved udvælgelsen, som udelukkende var baseret på størrelsen af de pågældende selskabers produktion i undersøgelsesperioden.

Det konkluderes derfor, at Kommissionen var berettiget til at anvende stikprøver, som omfattede et repræsentativt udsnit af EF-producenterne. De undersøgelsesresultater og konklusioner, der er omhandlet i betragtning 72-74 i forordningen om midlertidig told, bekræftes derfor.

F. SKADE

1. Kumulering

(59) Da der ikke er fremsat bemærkninger vedrørende kumulering, bekræftes de undersøgelsesresultater og konklusioner, der er omhandlet i betragtning 75-79 i forordningen om midlertidig told.

2. Priserne på dumpingvarerne

(60) AIPI fremførte den påstand, at priserne på indonesiske cykler ikke var lavere end priserne på de cykler, der fremstilles af EF-erhvervsgrenen.

Denne påstand er i modstrid med de detaljerede prissammenligninger, som Kommissionen har foretaget (jf. betragtning 82-86 i forordningen om midlertidig told), og der blev fremført følgende bemærkninger hertil efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger:

(61) En indonesisk producent fremførte det argument, at modelsammenligningerne burde være foretaget på grundlag af et fuldstændigt sæt af specifikationer. Det anførtes imidlertid ikke, i hvilken henseende resultaterne af den af Kommissionen anvendte metode var upåligelige, eller hvorfor en anden fremgangsmåde ville have været mere pålidelig.

(62) Et malaysisk selskab gjorde gældende, at der ikke kunne fæstes lid til den anvendte metode, fordi værdien af de dele, der benyttedes til sammenligning af forskellige cykelmodeller, kun tegner sig for 10-20 % af cyklens samlede værdi, og den giver anledning til betydelige udsving i de underbudsmargener, der er fastlagt for to sammenlignelige grupper af cykler. Det er imidlertid ikke påvist, at cykelmodeller, der er klassificeret i de respektive grupper, ikke faktisk var sammenlignelige, og at en anden metode ville give væsentligt anderledes resultater. Udsving i underbudsmargenerne som sådan kan ganske enkelt være udtryk for forskellige pismønstre og er derfor ikke noget bevis for, at sammenligningen og grupperingen af visse cykler ikke var berettiget.

(63) På baggrund af ovenstående bekræftes anvendelsen af den metode, der er omhandlet i betragtning 82-86 i forordningen om midlertidig told.

(64) På anmodning fra et andet malaysisk selskab og på Kommissionens eget initiativ blev der foretaget visse justeringer af underbudsberegningen.

(65) De individuelle underbudsmargener, der beregnedes på dette grundlag for de producenter, som medvirkede i fuldt omfang, udtrykt i procent af EF-producenternes priser, ikke leveret til forhandlere, varierer fra 18,2 % til 41,4 % for producerende eksportører i Indonesien, fra 29,7 % til 38,4 % for Malaysia og fra 15,3 % til 30,7 % for Thailand.

G. EF-ERHVERVSGRENENS SITUATION

(66) Der er ikke modtaget yderligere bemærkninger vedrørende den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen. De undersøgelsesresultater og konklusioner, der er omhandlet i betragtning 87-96 i forordningen om midlertidig told, nemlig at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade som omhandlet i artikel 4 i grundforordningen, bekræftes derfor.

H. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

(67) De thailandske eksportører påstod, at EF-erhvervsgrenens vanskelige finansielle situation ikke kan tilskrives dumpingimporten, men derimod store investeringer, som EF-erhvervsgrenen foretog i undersøgelsesperioden (jf. betragtning 94 i forordningen om midlertidig told).

Stigningen i investeringerne på 125 % i undersøgelsesperioden i forhold til 1992 kan i vid udstrækning tilskrives to EF-producenter, som enten byggede nye produktionsanlæg eller forbedrede bestående anlæg. Selv om disse to producenter blev holdt uden for rentabilitetsberegningen, ville der kun blive tale om en ubetydelig ændring af det gennemsnitlige rentabilitetstal for undersøgelsesperioden.

(68) Som anført i forordningen om midlertidig told (betragtning 101) konstateredes det, at den import af cykler, der registreres i EUROSTAT som kommende fra Vietnam, i virkeligheden har oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik. Indonesiske eksportører gjorde gældende, at dette ikke udelukkede, at en sådan import havde skadelige virkninger. Importen af cykler, der var angivet som havende oprindelse i Vietnam, omfattede en mindre samlet mængde i 1993 end den af undersøgelsen omfattede import. Endvidere var der intet der pegede i retning af, at disse cykler blev solgt til priser, der var lige så lave som priserne på cykler fra de lande, der er omfattet af undersøgelsen. Der kan ikke henvises til prisoplysningerne i EUROSTAT, da der i statistikkerne kun sondres mellem to underpositioner, som ikke afspejler det store antal forskellige cykelspecifikationer og dermed priser. Under disse omstændigheder kan der ikke foretages en klar vurdering af de mulige skadelige virkninger af den import, der angiveligt kommer fra Vietnam. Selv om denne import kan have bidraget til EF-erhvervsgrenens vanskelige situation, berører dette forhold ikke den konklusion, der er omhandlet i forordningen om midlertidig told, nemlig at importen af cykler med oprindelse i Indonesien, Malaysia og Thailand påførte EF-erhvervsgrenen væsentlig skade.

(69) Eftersom der ikke er fremført andre nye argumenter om dette spørgsmål, fastslås det endeligt på grundlag af de undersøgelsesresultater og konklusioner, der er omhandlet i betragtning 97-109 i forordningen om midlertidig told, at den samlede dumpingimport fra de pågældende tre lande som følge af den betydelige stigning i de importerede mængder og de meget betydelige prisunderbud særskilt betragtet har forvoldt væsentlig skade for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

I. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(70) Der er hverken fremlagt nye beviser eller fremført nye argumenter vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt det er nødvendigt at gribe ind at hensyn til Fællesskabets interesser.

Rådet skal i den forbindelse anføre, at uden foranstaltninger mod dumpingimporten og den deraf følgende illoyale konkurrence på EF-markedet, er der overhængende risiko for, at endnu flere EF-producenter må se sig nødsaget til at indstille produktionen. Forbrugerne vil derfor, hvis der ikke indføres foranstaltninger, i det mindste på mellemlang sigt have færre leveringsmuligheder til rådighed. Selv om forbrugerpriserne for de importerede varer stiger, vil de samlede virkninger for forbrugeren være begrænset, da der fortsat er mange forskellige leverandører, som ikke er omfattet af antidumpingforanstaltninger. Det skal i den forbindelse anføres, at ingen forbrugerorganisationer har fremsat bemærkninger eller tilkendegivet deres synspunkter.

På baggrund af ovenstående betragtninger og af de grunde, der er anført i betragtning 110-117 i forordningen om midlertidig told, forelå der ingen overbevisende aspekter af spørgsmålet om Fællesskabets interesser, på grundlag af hvilke Rådet klart kunne fastslå, at det ikke er i Fællesskabets interesse af indføre foranstaltninger.

J. TOLDBEREGNING

(71) AIPI gjorde gældende, at der burde have været fastsat individuelle toldsatser for forskellige typer af cykler. Det anførtes, at anvendelsen af vejede gennemsnitssatser, som fastsat i forordningen om midlertidig told (betragtning 66 og 119), har den virkning, at toldsatserne bliver højere end dumpingmargenen eller skadestærsklen for nogle cykelmodeller, hvilket er en krænkelse af artikel 13, stk. 3, i grundforordningen.

Det er fællesskabsinstitutionernes normale praksis i overensstemmelse med grundforordningen at fastsætte en enkelt toldsats for samme vare. Det er i den foreliggende sag ikke blevet anfægtet, at alle typer af cykler med oprindelse i Indonesien, Malaysia og Thailand, som sælges i Fællesskabet, er en og samme vare (jf. betragtning 12). Der er derfor ikke nogen grund til at fravige den fremgangsmåde, der er fulgt i den foreløbige undersøgelse. Værditolden fastsættes derfor på grundlag af et vejet gennemsnit af de dumpingmargener, der er fastsat for de cykelmodeller, som sælges til eksport til Fællesskabet, og tolden udtrykkes i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse. Den told, der er opkrævet for en bestemt cykelmodel, kan være højere eller lavere

end dumpingmargenen, men på et samlet grundlag afspejler toldsatserne nøjagtigt de dumpingmargener, der er fastsat for samme vare i fuld overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, i grundforordningen. I betragtning af den usikkerhed, der er forbundet med klart af definere typer eller kategorier af cykler (jf. betragtning 12 i forordningen om midlertidig told), vil det desuden gøre det administrativt umuligt at håndhæve foranstaltningerne, hvis der fastsættes særskilte toldsatser for de enkelte typer eller kategorier.

(72) Med henblik på at fastsætte størrelsen af den endelige told og ved anvendelse af samme metode som i den foreløbige undersøgelse blev der taget hensyn til de fastlagte dumpingmargener og den told, der ville være nødvendig for at afhjælpe den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

(73) Som resultat af den endelige undersøgelse bekræftedes det, at underbudsmargenen for alle selskaber var højere end den fastlagte dumpingmargen, begge størrelser udtrykt i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse, og at det i betragtning af EF-erhvervsgrenens vanskelige finansielle situation ville være nødvendigt med endnu højere toldsatser for fuldt ud at afhjælpe skaden (jf. betragtning 119 i forordningen om midlertidig told). Tolden bør følgelig i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, i grundforordningen fastsættes på grundlag af dumpingmargenerne.

(74) For et indonesisk selskab bekræftes det, at den fastlagte dumpingmargen er minimal, og dette selskab bør følgelig fritages for den told, der indføres på import med oprindelse i Indonesien.

(75) Det bekræftes endvidere, at for producenter i de pågældende tre lande, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller på anden måde gav sig til kende, bør den endelige told af de grunde, der er redegjort for i betragtning 69-71 i forordningen om midlertidig told, fastsættes til det vejede gennemsnit af de højeste dumpingmargener, der er konstateret for cykelmodeller, som eksporteredes til Fællesskabet i repræsentative mængder.

K. UDVIKLINGEN EFTER UNDERSØGELSESPERIODEN

(76) I forordningen om midlertidig told (betragtning 122-125) afviste Kommissionen anmodninger fra indonesiske, malaysiske og thailandske selskaber og fra repræsentanter for disse lande om, at det blev taget hensyn til importudviklingen efter undersøgelsesperioden.

Alle de malaysiske og thailandske producenter genfremsatte deres krav om, at der blev taget hensyn til den seneste udvikling i importen efter undersøgelsesperioden. De påstår, at grundforordningen ikke er til hinder for, at fællesskabsinstitutionerne tager et sådant hensyn, og at en sådan udvidet vurdering er nødvendig for at vise, om der fortsat forårsages skade som følge af dumpingimport. Desuden påstod de thailandske eksportører, at fællesskabsinstitutionerne i tidligere undersøgelser har accepteret at tage hensyn til udviklingen efter undersøgelsesperioden.

Det er fællesskabsinstitutionernes faste praksis, som nu fastsat i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3283/94, at begrænse undersøgelsen til kun at omfatte undersøgelsesperioden, medmindre virkningerne af nye omstændigheder er åbenbare, uanfægtede, vedvarende og ikke kan gøres til genstand for manipulation eller ikke er et resultat af interesserede parters forsætlige handlinger.

Hvad angår den påståede nedgang i de importerede mængder efter undersøgelsesperioden, kan en sådan udvikling være resultat af en tilstræbt strategi fra de involverede parters side i eksportlandene og i Fællesskabet. Hertil kommer, at der ikke er nogen sikkerhed for, at importen vil forblive på dette niveau. Der henvistes også til en ændring i 1995 i GSP-præferencetolden, som var gældende for den pågældende import. De mulige virkninger, som ændringer i GSP-ordningen måtte have for priserne i Fællesskabet, er imidlertid helt ukendte.

Af disse grunde bekræftes det, at der bør træffes endelig afgørelse i den foreliggende sag på grundlag af de undersøgelsesresultater, der vedrører undersøgelsesperioden.

L. GATT-BESTEMMELSER OM UDVIKLINGSLANDE OG TILSAGN

(77) De malaysiske eksportører gjorde gældende, at de burde være indrømmet en lempeligere behandling ved anvendelsen af antidumpingreglerne, fordi de er beliggende i et udviklingsland. De malaysiske og thailandske selskaber henviste i den forbindelse til artikel 15 i aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (»AD-aftalen af 1994«), der har følgende ordlyd: »Det erkendes, at de udviklede medlemslande må tage specielt hensyn til de mindre udviklede medlemslandes særlige situation, når de påtænker at anvende antidumpingforanstaltninger i henhold til denne aftale. Mulighederne for konstruktive løsninger i henhold til denne aftale undersøges, inden der anvendes antidumpingtold, når en sådan told vil kunne berøre mindre udviklede medlemslandes væsentlige interesser«, og de anførte, at denne artikel ikke var blevet overholdt.

De malaysiske eksportører henviste i den forbindelse til en rapport udarbejdet at GATT's arbejdsgruppe vedrørende »anerkendelse af antidumpingkodeksen« (rapport vedtaget den 31. november 1975, 22S/27, 28, § 4) og til en afgørelse truffet af Antidumpingudvalget (ADP/2, afgørelse af 5. maj 1980, 27S/16, 17).

Det fremgår af artikel 18, stk. 3, i AD-aftalen af 1994, at artikel 15 i AD-aftalen af 1994 ikke finder anvendelse på den foreliggende procedure. Under alle omstændigheder indebærer artikel 15 ikke nogen forpligtelse for Fællesskabet til at ændre beregningsmetoder, som det bekræftedes i det nylige »panel vedrørende bomuldsgarn« med hensyn til den tidligere artikel 13 i aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1979 (»AD-kodeksen af 1979«), der har samme ordlyd som artikel 15 i AD-aftalen af 1994.

Som det også bekræftedes i panelet vedrørende bomuldsgarn, kan nævnte afgørelse truffet af Antidumpingudvalget ikke ændre indholdet af artikel 13 i AD-kodeksen af 1979. Den rapport, som de malaysiske eksportører henviser til, er et forberedende dokument, som ikke i sig selv har nogen retsgyldighed og således ikke kan være vejledende i den foreliggende sag.

Ifølge artikel 15 i AD-aftalen af 1994 er de »konstruktive løsninger i henhold til denne aftale« i praksis. Indonesiske og thailandske selskaber afgav ingen tilsagn. Malaysiske selskaber tilkendegav, at de var rede til at drøfte betingelserne i et tilsagn, men de fremsatte kun et konkret tilbud om et kvantitativt tilsagn.

Hvad angår pristilsagn vil det være praktisk umuligt og urealistisk at godtage sådanne tilsagn i den foreliggende sag på grund af det meget store antal forskellige cykelmodeller og de hyppige ændringer af specifikationer, som ville gøre det umuligt at føre tilsyn med sådanne tilsagn.

Med hensyn til kvantitative tilsagn undersøgtes det i den foreliggende sag, om de afgivne kvantitative tilsagn kunne afhjælpe dumpingimportens skadelige virkninger, og om det var muligt på tilfredsstillende måde at føre tilsyn med dem. De samarbejdsvillige malaysiske eksportører gjorde gældende, at en ikke-skadevoldende mængde kunne fastsættes på grundlag af de kriterier, der er fastlagt i artikel 5, stk. 8, i AD-aftalen af 1994, nemlig 3 %-tærsklen i forhold til den samlede import til Fællesskabet af samme vare, idet nævnte tilsagn angiveligt vil begrænse importen fra Malaysia til et ubetydeligt niveau. Ved denne fremgangsmåde ses der imidlertid bort fra, at de skadelige virkninger af dumpingimporten af cykler fra Indonesien, Malaysia og Thailand blev fastlagt på et kumulativt grundlag. Endvidere blev nævnte tilsagn afgivet på vegne af malaysiske eksportører, der ikke tegner sig for hele den malaysiske eksport af cykler til Fællesskabet. Under disse omstændigheder er det umuligt at fastslå hvilken importmængde, der for de pågældende eksportørers vedkommende effektivt vil kunne afhjælpe dumpingimportens skadelige virkninger, og det er tvivlsomt, om der på tilfredsstillende måde vil kunne føres tilsyn med sådanne tilsagn.

Kommissionen finder derfor, at hverken pristilsagn eller kvantitative tilsagn kan godtages i denne sag. Endelig skal det påpeges, at Fællesskabet ikke ifølge artikel 15 er forpligtet til at anvende denne mulighed under de omstændigheder, der kendetegner den foreliggende sag, eftersom det ikke er påvist, at anvendelsen af antidumpingtold vil berøre de eksporterende landes væsentlige interesser.

M. OPKRÆVNING AF MIDLERTIDIG TOLD

(78) På baggrund af den væsentlige skade, der er forvoldt, og i betragtning af de betydelige dumpingmargener, finder Rådet, at den midlertidige told bør opkræves endeligt med en sats svarende til den endelige told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af cykler uden motor (herunder trehjulede transportcykler) henhørende under KN-kode 8712 00 og med oprindelse i Indonesien, Malaysia og Thailand.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes på grundlag af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, til:

Land	Varer fremstillet af	Toldsats	Taric-tillægs-kode
Indonesien	— P.T. Federal Cycle, Mustika	28,4 %	8859
	— P.T. Jawa Perdana Bicycle Industry, Tangerang	27,7 %	8861
	— P.T. Toyo Asahi Bicycle Industries, Jakarta	28,4 %	8859
	— P.T. Wijaya Indonesia Makmur Bicycle Industries, Surabaya	21,9 %	8862
	— andre selskaber	29,1 %	8863
Malaysia	— Akoko Sdn Bhd, Klang	23,1 %	8864
	— Berjaya Cycles Sdn Bhd, Kulim	37,3 %	8865
	— Greenworld Systems Sdn Bhd, Kuala Lumpur (tidligere Fairly Toraya Sdn Bhd)	27,7 %	8866
	— Lerun Group Industries Berhad, Petaling Jaya	37,3 %	8865
	— Rolls Rally Sdn Bhd, Pelabuhan Kelang	25,3 %	8867
	— andre selskaber	39,4 %	8868
Thailand	— Bangkok Cycle Industrial Co. Ltd, Bangkok	17,7 %	8869
	— Siam Cycle MFG Co. Ltd, Samuthprakarn	38,9 %	8870
	— Thai Bicycle Industry Co. Ltd, Samuthprakarn	13,0 %	8871
	— Victory Cycle Co. Ltd, Samuthprakarn	13,2 %	8883
	— andre selskaber	39,2 %	8872

3. Tolden pålægges ikke import af den i stk. 1 omhandlede vare, som fremstilles af P.T. Insera Sena, Sidoarjo (Taric-tillægskode: 8860).

4. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse, medmindre andet er anført.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der i henhold til forordning (EF) nr. 2414/95 er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, opkræves endeligt med en sats svarende til den endelige told, der indføres.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. marts 1996.

På Rådets vegne

A. CLO

Formand